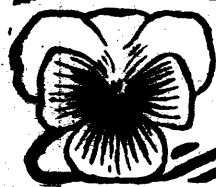

Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet
for Kvinders Valgret.

Nr. 9

1ste September 1908

I. Aargang.

INDHOLD

Tale af Jeppe Aakjær. — Schweizisk Landsforbund for Kvindevalgret. — Kvindevalgretten i Australien. — De engelske Suffragetter. —

Hovedbestyrelsesmøde.

»Landsforbundet for Kvinders Valgret« afholder Hovedbestyrelsesmøde i København Lørdag d. 19. og Søndag d. 20. Sept. Mødet slutter med en Sammenkomst Sønd. Aften Kl. 8^{1/2} i Lokalerne Nørrevoldgade 23.

I denne Sammenkomst kan alle vore Medlemmer deltage.

Nærmere Oplysn. hos Fru Elna Munch, Ørstedsv. 46, 4 og hos Fru Arenholt, Skinderg. 27.

Tale af Forfatteren Jeppe Aakjær

ved et offentligt Møde paa »Jenle« om Kvindens Valgret.

Dersom man vil vide Besked med et eller andet politisk Problem, hvad er saa naturligare end at gaa til vedkommende Lands Grundlov.

Den danske Grundlov er vel nok, som den foreligger i Handelen, det mest uanselige Værk i vor Litteratur, det er nemlig ikke skabt til Morskabslæsning, men god at faa Forstand af for dem, der vil ha' et Perspektiv af vor politiske Udvikling; det er et Værk, gennem hvis Paragraffer vi ser som gennem dunkle Alleer, hvis enkelte Rækker løber sammen for Øjet langt ude mod Historiens Horisont, dybt, dybt nede, hvor det lukker sig om Oldtidens dunkleste Mørke.

Har Du engang, medens dit Sind var ungt og blødt, læst dit Folks Historie, læst det snart med Begejstringens hellige Gys i Blodet — naar det gik godt — snart med Skammens Rødme over Kinderne — naar dit Folk handlede dumt og fejgt — kort sagt, læst, saadan som man læser sit Lands Historie, mens ens Sind endnu er ungt og blødt, — da vil Du føle en

sær Stemning ved at gennemløbe Paragrafferne i vor Grundlov; den uoplyste og goldhjærnede vil ikke se andet end en Række stilløse Sætninger, der kun gir ham en dunkel Mening; men du vil se paa dette tilsyneladende uanseelige Værk med den dybeste Pietet, og du vil sige til dig selv: Dette er mit Folks Vandrebog, dets Adkomstbrev til de civiliserede Nationers Rækker.

Grundloven er: det tilgrundliggende for hele vor statsborgerlige Liv og Lykke. Alle vore blodige Saar og Kampe gennem Tusinde Aar, alle de ædles endeløse Anstrængelser for at skabe Tænke-, Tale- og Handlefrihed, er her størket i Grundlov-Paragrafens kolde Form. Vi har købt Friheden med vort Blod, om ikke just i sidste Akt (1848), saa i hvert Fald i alle de foregaaende, — vi har købt Friheden med Blod, og endda synes vi ikke, den er for dyr.

Men vi — det er kun Mændene; thi her er jo at nævne dette beskæmmende:

Kvinden er ikke i Grundloven!

Det hedder udtrykkelig i en af dens vigtigste Paragrafer (§ 30): »Valgret til Folketinget har enhver uberygtet Mand«, men Kvinden er skammelig forbigaaet. Det er en dristig Streg saadan uden videre at overspringe Halvparten af Menneskeheden. Nu er det over 100 Aar siden, at man i den store franske Revolution, denne vældige Jordrystelse, denne flammende Portal til den ny Tid, forkyndte de uindskrænkede Menneske-

rettigheder; ogsaa Kvindebevægelsen tændte sin Fakkell ved denne store Brand, og det er ubegribeligt, at et Krav, der er saa selvindlysende som Guds Sol, saa lange Tider har kunnet nægtes Fremme. — Man havde allerede Kvindeklubber paa den franske Revolutions Tid, men da Lederne begyndte at skeje ud og Klubkvinderne blandt andet stillede Krav om at ville klæde sig i et og alt som Mænd, slog de styrende ned paa dem og adspredte Klubbens Medlemmer. Saa kom Reaktionen over Frankrig med Napoleon og hans Efterfølgere. Og saa dukker Kvindebevægelsen først atter frem omkring 1830 med den gryende Socialisme (den store sociale Reformator St. Simon); og altid siden har Socialismen haft Kvindens borgerlige og politiske Ligestilling paa sit Program. Længst tilbage staar Sagen i Tyskland og de slaviske Lande og saa i det Frankrig, der var Bevægelsens Moder; stærkets Støtte har Sagen fundet i Nordamerika, hvor Kvinden i flere Stater har politisk Stemmeret, og England, der har skabt nogle af Bevægelsens kraftigste Talsmænd, bl. a. den humanistiske Filosofis største Repræsentant John Stuart Mill, der ved sit Værk »Kvindens Underkuelse«, som udkom 1869, foretog de Klippesprængninger, der omsider har banet Bevægelsen Vej ind til Nationernes Bevidsthed.

Den som en eneste Gang har set den engelske Kvindebevægelse paa nært Hold, f. Eks. som jeg en Efteraarssdag foran en Parlamentsaabning,